

Stretla som toľko ľudí a vypočula toľko príbehov...

(Rozhovor s Ivanou Havranovou)

Naše čitateľky sa mali možnosť v pondelok, 9. septembra, stretnúť so spisovateľkou, novinárkou, publicistkou a vydavateľkou Ivanou Havranovou, ktorá im porozprávala nielen o svojej tvorbe. Pri tejto príležitosti sme jej položili niekoľko otázok.

Ako ste sa dostali k písaniu?

Som vyštudovaná novinárka, skončila som žurnalistiku a v podstate som písala celý život – do školských novín aj na gymnáziu či na vysokej škole. Nič iné som vlastne ani nechcela robiť. Myslím si, že ak je človek takto vnútorne nasmerovaný, nemal by sa tomu brániť. Robila som rozhovory a písala scenáre, čo vlastne robím doteraz a okrem toho píšem aj knihy. Som veľmi spokojná.

Na svojom konte máte desiatky kníh, poviedok, scenárov. Kde na ne čerpáte námety?

Novinárska činnosť je naozaj veľmi pestrá. Až tak, že ak by som žila 100 rokov, každý rok môžem napísať aj päť, alebo šesť kníh. To mi aj zatiaľ vychádza. Stretla som už toľko ľudí a vypočula si toľko príbehov... A mám aj množstvo priateľiek a priateľov, ktorí žijú svoje životy a ktoré sa často vymykajú z bežného priemeru.

Máte popri svojej práci čas a možnosť venovať sa aj čítaniu?

Ja som čítala od už od detstva veľmi veľa. Sama pochádzam z čitateľskej rodiny. Neskutočné množstvo kníh číta aj môj muž a moje dve deti, dokonca aj pes asi tajne číta. Máte však pravdu, že k čítaniu sa dostanem až v noci. Cez deň sa totiž normálne starám o rodinu, pečiem, varím, zaváram a každý deň píšem, takže musím mať čas presne rozdelený. Viete, ako to je – ženy môžu všetko, ale musí byť navarené.

Spomínate si na celkom prvú knižku, ktorú ste prečítali?

Zdá sa mi, že to boli Nevedkove dobrodružstvá. Pamätám si však, že asi v 15-16 rokoch som čítala Remarquu, v 18 rokoch už Hemingwaya. U nás to bolo totiž tak, že na každé meniny či narodeniny a Vianoce sme dostávali knihy, čo je úžasná vec.

Nedávno ste vydali novú knižku s názvom Sama v dome. Mohli by ste ju našim čitateľkám a čitateľom trochu priblížiť? Na čo sa môžu tešiť?

Táto knižka je trochu smutná. Ide o príbeh ženy, ktorá sa vydá za človeka, o ktorom nevie vôbec nič. Až po jeho smrti sa dozvie, že bol dozorcom v seredskom koncentračnom tábore. Je to skutočný príbeh skutočného človeka – nielen spomínanej ženy, ale aj samotného dozorcú – krutého a surového. Je to však najmä o nej – o jej živote, ktorý žila s takýmto človekom. Knižka je aj veľmi veľký mysteriózny nádych – po smrti dotyčného sa hlavnej hrdinke románu začnú diať zvláštne veci. Ja som veľmi racionálny človek, no tento príbeh je

opísaný tak, ako sa udial, nič som nemusela meniť, ani si vymýšľať. Chystáme sa s touto knižkou vycestovať aj do Múzea holokaustu v Seredi, práve tam totiž spomínaný dozorca mučil svoje obete. Ako boxer na nich v podstate trénoval.

Ktorá z Vašich knížiek je Vám osobne srdcu najbližšia?

Viete, knihy sú ako deti. Ani jedno moje dieťa nie je obľúbenejšie ako druhé. A tak je to aj s knihami. Mám knižku, ktorú som napísala nedávno a možno preto mám k nej taký vzťah. Cestovala som totiž vlakom a tak som napísala o všetkých mestách, kde stál rýchlik. Sú to veci, ktoré som v daných medtách zažila buď ja, alebo moji známi. Takisto sú to skutočné príbehy.

Máte aj svojho obľúbeného autora?

Mojím veľmi obľúbeným autorom je Noam Chomsky, Deepak Chopra a takisto môj syn Michal. No a mám rada aj súčasnú ruskú literatúru.

Aktéri:

Matúš Nižňanský (Autor interview)

Ivana Havranová (Účastník interview)

Akcia: Kúpeľné oblátky

Dátum: 09. 09. 2019